

Vis à vis de locul unde se desfășoară întâlnirea de azi și unde urmează să discutăm despre oportunitățile “social media”, se află o clădire dărăpănată (purtând încă urma eleganței de altădată). În ea și-a găsit adăpostul temporar un grup de tineri, li se spun “aurolacii”. Își duc veacul, relativ pașnic, în plin centrul ditamai municipiului – capitală de Țară.

Unii dintre ei ies din când în când în cadrul geamului, privesc lung la limuzinele ce aruncă decibeli din spatele scaunelor capitonate cu piele, și mai trag o doză de prenadez din pungă.

În capătul aceleiași străzi, peste drum de unul dintre liceele de renume ale orașului - imperial, se află o ruină, o altă fostă clădire impozantă ce zace grămadă, strivită de indiferență, victimă a globalizării. Se pare că un “mare” investitor francez este proprietarul rămășițelor ornamentate acum din belșug cu gunoaie. A rămas în picioare o singură anexă - încăpere jalnică, în care trăiesc alți paria ai societății, doi adulți și patru copii, eliminați din normalitate de jocul democratic al supraviețuirii și împinși la mila publicului... real. Nu sunt singurii... Arhitectura cetății este marcată de multe blocuri gri, din cartierele foste muncitorești, azi niște pubele supraetajate, ce sunt totuși dotate cu televizoare color, antene parabolice și aproape peste tot găsim nelipsitul PC care conectează lumea amărăților cu... “lumea nouă”, lumea tuturor posibilităților, facebook-ul. Un singur click și visele - jocuri zburdă fără constrângeri pe display-ul calculatorului.

Oare dacă am dota fiecare spațiu privat, public, celulă, colibă cu conexiune la internet și le-am “colora” cu facebook-ul magic, viața ar fi mai atrăgătoare? Sau circuitul socio-politico-economic ar fi mai uman doar virtual? Avem parte și în spațiul virtual de prostituția aferentă, uneori la cote grotești, dar se pare, spun unii, că este mult mai suportabilă!

Cea mai simplă soluție: evadarea (facilitată... inofensiv) spre mirifica viață-on-line, acolo unde ne sufocă oportunitățile, unde PIB –ul este în continuă creștere, iar băncile dau creditele cele mai avantajoase supraviețuitorilor ultimei crize.

De cealaltă parte a autostrăzii virtuale ce brăzdează orașelul nostru (cărui i-a scăzut drastic populația în ultimii ani, din rațiuni globaliste) stau aurolacii care sunt demult cu mintea-n nori. Visează și ei la job-uri în Italia, Spania, chiar Grecia fără să se chinuie să dea prea multe "like" – uri vieții. Unii vor ajunge prin Europa și vor primi palma democratică de rigoare fără să bănuie că sfârșitul erei post-moderne va aduce mai mult profit celor bogați cu... duhul.

Să gândim global și să acționăm local sună un slogan mobilizator pentru tânăra generație. Global, șomajul este în creștere, inclusiv în rândul tinerilor intelectuali ce au perfecte abilități de comunicare și de operare a PC-ului, numărul familiilor monoparentale, în creștere, procentul abandonului școlar, în creștere, criminalitatea în creștere, prețul benzinei în creștere, populația globului în creștere, numărul ecologiștilor în creștere, numărul "doctorilor" în creștere, numărul analfabeților în creștere, consumul de droguri în creștere, numărul "stresaților" în creștere, polarizarea societății în creștere, numărul non-europenilor în creștere, viteza internetului în creștere, etc., etc. etc. Local, punctual, sunt alt gen de rezultate, cu - nu puține - victime... colaterale.

Oare ce se întâmplă în ultima perioadă cu consumul global, așa-zisul motor al capitalismului? N-ar fi exclus să crească dacă așa a hotărât FMI-ul, Banca Mondiala, FAO sau G 7+1. În orice caz, elitele (i)reale nu trebuie să consume mai mult, ele au nevoie de puține calorii pentru puținul efort fizic pe care-l depun pentru societate.

În mod cert viața-on-line prosperă. Ce lume minunată-i lumea virtuală! Un simplu și singur click și poți comanda on-line o gamă largă de etnobotanice sau minunate leacuri pentru incurabile suferințe și totul fără să spui niciun cuvânt, niciun sunet! Doar o apăsare pe "butonul" magic. Fără explicații, fără scuze, fără zâmbete false, lumea se simplifică. Fericirea e mult mai mare, nu există sinucideri în lumea virtuală, pentru că nu te lasă... oportunitățile. Secolul XXI ne oferă rețeta fericirii on-line, fără taxe, fără birocrație (NB).

Dacă zilnic prea-fericiții planetei plasează câte o fotografie apetisantă pe fb și ne delectăm cu imagini din lumea largă, dacă artiștii ne oferă mostra de frumusețe gratis, dacă politicienii ne adresează mesaje înduioșătoare și dacă ecologiștii ne spun că planeta se va... curăța, nu-i așa că tehnologia sprijină răspândirea virusului fericirii necondiționate în masă, în mixtura globalizată?...

Iar pușinii “aurolaci” ai cetății, ai planetei, neînțelegând provocările, vor mai înjura cu sete, on-air, lumea vie, lumea reală, pușini ani de acum încolo, căci sunt pe cale de dispariție.

Mă cutremură gândul că, pentru elitele virtuale deja necunoscutul Einstein, a avut dreptate când a gândit și spus “Îmi e teamă de ziua când tehnologia va înlocui interacțiunea umană. Lumea va avea o generație de idioți”.

Așadar, click pe coș, umplem coșul, eventual până îl încărcăm mai aflăm și valorile încurajatoare a indicelui Dow-Jones de pe Wall Street, mai dăm un like pe vreo bătaie de grup într-un liceu oarecare cu speranțe de max 10 – 15 % la promovarea bac-ului și ne mai putem încărca pozitiv privind câteva “vedete” 90-60-90 cre(ș)tine ce se înjură tradițional.

Să nu cârcotim, sunt și lucruri minunate! Uite, virtual putem face foarte simplu profit! Prieteni, conectați-vă la marele mecanism al îmbogățirii, El Dorado – ul secolului XXI și următoarele. Alt click, virus free, alt like și bănușii se adună cent cu cent, de-aia ca să ne fie ciudă, celor pasivi și pesimiști...

Nefericiților... totu-i sub control! Sub Sfântul Global control!

God bless Facebook și celelalte rețele existente (mai mult sau mai puțin virtuale)!

AUTOR: ION MARIS